

Sabats un Svētais Vakarēdiens

Elders L. Toms Perijs
no Divpadsmiit apustuļu kvoruma

Mani brāļi un māsas visā pasaulē, šajā rītā mēs esam sanākuši, lai klausītos pravieša balsi. Es liecinu, ka balss, ko mēs nupat dzirdējām, ir Dieva mūsdienu dzīvā pravieša, prezidenta Tomasa S. Monsona, balss. Cik gan svētīti mēs esam viņa mācību un parauga dēļ!

Šogad Svētdienas skolā mums visiem ir iespēja studēt praviešu vārdus Jaunajā Derībā. Vecā Derība ietver mācības par praviešiem un ļaudīm, turpretī Jaunās Derības centrā ir viena Cilvēka dzīve un ietekme, kurš mirstībā nāca ar Debesu un Zemes dubultpilsonību — mūsu Glābējs un Pestītājs, Jēzus Kristus.

Mūsdienu pasaule ir tā piesātināta ar cilvēku mācībām, ka ir viegli aizmirst un zaudēt ticību šim ļoti svarīgajam Glābēja dzīves un kalpošanas pierakstam — Jaunajai Derībai. Šis svētais sējums ir Rakstu vēstures centrālā daļa, tāpat kā Glābējam būtu jābūt galvenajam mūsu dzīvē. Mums to jāapņemas studēt un augstu vērtēt!

Studējot Jauno Derību, var atrast nenovērtējamās gudrības pērles. Man allaž patīk lasīt Pāvila pierakstus, kad viņš ceļoja un organizēja Glābēja Baznīcu, sevišķi viņa mācības Timotejam. Pāvila vēstules Timotejam ceturtajā nodaļā mēs lasām:

„Piekodini un māci šīs lietas. Neviens lai nenicina tavu jaunumu, bet topi tu par paraugu ticīgajiem vārdos un dzīvē, mīlestībā, ticībā un šķīstībā.”¹ Es nezinu nevienu labāku veidu, kā sākt vai turpināt būt par paraugu ticīgajiem, kā ievērojot sabata dienu.

Sākot ar pasaules radīšanu, viena diena tika nošķirta no citām. „Un Dievs svētīja septīto dienu un iesvētīja to.”² Pat Dievs šajā dienā atpūtās no Saviem darbiem, un Viņš sagaida, ka Viņa bērni darīs to pašu. Israēla bērniem Viņš deva bausli:

„Piemini sabata dienu, ka tu to svētī.

Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus.

Bet septītā diena ir sabats Tam Kungam, tavam Dievam,

... tāpēc Tas Kungs svētīja sabata dienu, lai tā būtu svēta.”³

Sabata dienas ievērošanas paraugam vienmēr jāietver pielūgsmē. Pēc tam, kad Ādams un Ieva ienāca mirstībā, viņiem tika pavēlēts „[pielūgt] To Kungu, savu Dievu, un [upurēt] savu ganāmpulku pirmdzimtos par upuri Tam Kungam. ... Tā ir līdzība ar Tēva Vienpiedzimušā ... upuri.”⁴ Dzīvnieku upurēšana Ādama pēcnācējiem atgādināja, ka kādu dienu Dieva Jērs, Jēzus Kristus, upurēs Savu paša dzīvību par mums.

Savas dzīves laikā Glābējs runāja par šo upuri.⁵ Vakarā pirms Viņa krustā sišanas Viņa vārdi sāka piepildīties. Viņš sapulcināja Savus mācekļus augšistabā, prom no pasaules kņadas. Viņš ieviesa Tā Kunga Svēto Vakarēdienu.

„Bet, tiem vēl ēdot, Jēzus ņēma maizi, svētīja, pārlauza un deva to Saviem mācekļiem un sacīja: „Nemiet, ēdiet, tā ir Mana miesa.”

Un Viņš ņēma biķeri, pateicās un deva to tiem, un sacīja: „Dzeriet visi no tā. Jo tās ir Manas jaunās derības asinis, kas par daudziem tiek izlietas grēku piedošanai.”⁶

Kopš tā brīža Glābēja veiktā Izpirkšana kļuva par lielo un pēdējo upuri. Kad Viņš pēc Savas augšāmcelšanās parādījās Amerikas kontinentā, Viņš Saviem mācekļiem piešķīra priesterību un ieviesa Svēto Vakarēdienu, sakot:

„Un to jūs vienmēr centīsities darīt, ... tāpat kā Es laužu maizi un svētīju to, un devu to jums. ...

Un tas būs kā liecība Tēvam, ka jūs vienmēr Mani atceraties. Un, ja jūs vienmēr atcerēsities Mani, Mans Gars būs ar jums.”⁷

Tas ir nozīmīgi, ka pat tumšajos Atkrišanas periodos šis sabata dienas pielūgsmes veids un Svētais Vakarēdiens aizvien tika ievērots dažādos veidos.

Kad evaņģēlijs bija atjaunots, trīs no apustuļiem — Pēteris, Jēkabs un Jānis, kuri pirmo reizi pieņēma Svēto Vakarēdienu no Glābēja, parādījās Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam. Viņu vadībā tika atjaunotas priesterības pilnvaras, kas nepieciešamas, lai izpildītu Svētā Vakarēdiena priekšrakstu Baznīcas locekļiem.⁸

Glābējs piešķīra priesterības pilnvaras Saviem praviešiem un apustuļiem, un no viņiem tās ir nonākušas līdz mums un joprojām ir uz Zemes šodien. Jauni priesterības nesēji visā pasaulē gatavojas pielietot priesterības spēku, nopietni turot baušļus un dzīvojot pēc evaņģēlija standartiem. Kad šie jaunie vīrieši tur savas rokas garīgi tīras un sirdis šķīstas, viņi sagatavo un svēta Svēto Vakarēdienu Tā Kunga veidā — veidā, kādā Viņš to darīja pirms 2000 gadiem.

Svētā Vakarēdiena pieņemšana ir sabata dienas ievērošanas centrā. Mācībā un Derībās Tas Kungs pavēl mums visiem:

„Un lai tu varētu pilnīgāk turēt sevi pasaules neaptraipītu, tev ir jāiet lūgšanas namā un jāpienes savi Svētie Vakarēdieni Manā svētajā dienā;

jo patiesi, šī ir diena, kas tev nolikta, lai tu atpūstos no saviem darbiem un lai veltītu savas lūgšanas Visuaugstākajam;

... Un šajā dienā tev nebūs darīt nevienu citu darbu.”⁹

Apdomājot sabata un Svētā Vakarēdiena lomu mūsu dzīvē, ir redzamas trīs lietas, ko Tas Kungs prasa no mums. Pirmais — turēt sevi pasaules neaptraipītu. Otrais — doties uz lūgšanu namu un pienest savus Svētos Vakarēdienus. Un trešais — atpūsties no saviem darbiem.

Ir lieliski būt kristietim un dzīvot kā patiesam Kristus māceklim. Par mums Viņš ir teicis: „Viņi nav no pasaules, tāpat kā Es neesmu no pasaules.”¹⁰ Lai turētu sevi pasaules neaptraipītu, Viņš

sagaida, ka mēs sabata dienā izvairīsimies no darījumu kārtošanas un atpūtas pasākumu pasaulīgās kņadas.

Es domāju, ka Viņš vēlas arī, lai mēs atbilstoši gērbtos. Mūsu jaunieši varētu domāt, ka senais teiciens „goda drēbes” ir novecojis. Tomēr mēs zinām, ka, ja svētdienas drēbes kļūst līdzīgas ikdienas apģērbam, seko atbilstoša attieksme un rīcība. Protams, nav obligāti mūsu bērniem valkāt svētdienas apģērbu līdz saulrietam. Tomēr ar apģērbu, ko mēs mudinām viņus valkāt, un pasākumiem, ko mēs plānojam, mēs viņiem palīdzam sagatavoties Svētajam Vakarēdienam un baudīt tā svētības visas dienas garumā.

Ko nozīmē pienest savus Svētos Vakarēdienus Tam Kungam? Mēs atzīstam, ka mēs visi kļūdāmies. Katram no mums nepieciešams atstāt savus grēkus un kļūdas un atzīties tajos mūsu Debesu Tēvam un citiem, kuriem mēs varētu būt nodarījuši ļaunu. Sabats mums nodrošina vērtīgu iespēju pienest šos — savus Svētos Vakarēdienus — Tam Kungam. Viņš teica: „Atceries, ka šinī, Tā Kunga dienā, tev būs pienest savus ziedojumus un savus Svētos Vakarēdienus Visuaugstākajam, atzīstoties savos grēkos savu brāļu un Tā Kunga priekšā.”¹¹

Elders Melvins Dž. Balards ierosināja: „Mēs vēlamies, lai katrs Pēdējo dienu svētais nāktu pie Svētā Vakarēdiena galda, jo tā ir pašizpētes un pašpārbaudes vieta, kur mēs varam mācīties koriģēt savu kursu un sakārtot savu dzīvi, saskaņojot sevi ar Baznīcas mācībām un ar mūsu brāļiem un māsām.”¹²

Kad mēs cienīgi pieņemam Svēto Vakarēdienu, mēs liecinām, ka mēs vēlamies pieņemt Glābēja Vārdu un turēt Viņa baušļus, un vienmēr Viņu atcerēties, lai Viņa Gars varētu būt ar mums. Šādā veidā tiek atjaunota mūsu kristību derība. Tas Kungs apliecināja Saviem mācekļiem: „Kad vien jūs to darīsiet, jūs atcerēsities šo stundu, kad Es biju ar jums.”¹³

Dažkārt mēs domājam, ka atpūšanās no saviem darbiem ir tikai siena ķīpas atstāšana uz lauka vai zīmes „Slēgts” ievietošana biroja durvīs. Tomēr mūsdienu pasaulē mūsu veicamais ikdienas darbs arī ir darbs. Tas varētu nozīmēt darījumu aktivitātes, ko mēs varam veikt savās mājās, sporta sacīkstes un citus pasākumus, kas mūs novirza no sabata dienas pielūgsmes un iespējas kalpot citiem.

„Neniekojies ar svētām lietām,”¹⁴ Tas Kungs atklāja agrīnajiem svētajiem, it kā mums atgādinot, ko Viņš teica Saviem mācekļiem: „Sabats ir celts cilvēka dēļ un ne cilvēks sabata dēļ.”¹⁵

Brāļi un māsas, pēdējās dienās pretinieks gūst panākumus, kad mēs mazinām savu apņemšanos klausīt Glābējam, nevērīgi izturamies pret Viņa mācībām Jaunajā Derībā un citos Rakstos un pārstājam sekot Viņam. Vecāki, tagad ir laiks mācīt savus bērnus būt par paraugiem ticīgajiem, apmeklējot Svētā Vakarēdiena sanāksmi. Kad pienāk svētdienas rīts, palīdziet viņiem, lai viņi būtu labi atpūtušies, atbilstoši apģērbti un garīgi sagatavoti pieņemt Svētā Vakarēdiena simbolus, un saņemtu Svētā Gara apgaismojošo, pamācošo un cildeno spēku. Lai jūsu ģimene ir mīlestības pilna, kad jūs godājat sabatu visas dienas garumā un pieredzat tā garīgās svētības visas nedēļas laikā. Aiciniet savus dēlus un meitas „[celties un mirdzēt], lai [viņu] gaisma varētu būt par karogu visām tautām.”¹⁶

Gadiem ejot, es aizvien pārdomāju sabata dienas savas jaunības un pieauguša cilvēka dzīves laikā. Es joprojām atceros pirmo dienu, kad es kā diakons pasniedzu Svēto Vakarēdienu, un mazos stikla trauciņus, ko es pasniedzu savas bīskapijas locekļiem. Pirms dažiem gadiem

Baznīcas ēka manā dzimtajā pilsētā tika pārbūvēta, un kāds kanceles nodalījums bija palicis aizslēgts. Kad to atvēra, daži no šiem mazajiem stikla trauciņiem tur bija glabājušies gadiem ilgi. Vienu no tiem kā piemiņlietu iedeva man.

Es arī atceros zaļu koferi, ko mēs ņēmām sev līdzī ASV Desanta spēkos. Tajā koferī bija koka paplāte un paciņa ar Vakarēdiena trauciņiem, lai mēs varētu tikt svētīti ar Tā Kunga Vakarēdiena mieru un cerību pat kara sadursmēs un izmisumā.

Kad es domāju par šiem savas jaunības Vakarēdiena trauciņiem — vienu manas bērnības māju mierpilnajā ielejā, citu — tūkstošiem jūdžu attālumā Klusajā okeānā, es esmu pilns pateicības, ka pasaules Glābējs labprātīgi izdzēra „rūgto biķeri”¹⁷ manis dēļ. Un tādēļ, ka Viņš to izdarīja, es varu teikt kā psalmists: „Mans kauss ir piepildīts pilns līdz malai”¹⁸ ar Viņa bezgalīgās un mūžīgās Izpirkšanas svētībām.

Šajā dienā pirms sabata, kad mēs sākam šo lielo konferenci, atcerēsimies savas svētības un iespējas, kad apmeklējam Svētā Vakarēdiena sanāksmes ik nedēļu mūsu bīskapijās un draudzēs. Sagatavosimies un uzvedīsimies sabatā tādā veidā, kas dos apsolītās svētības gan mums, gan mūsu ģimenēm. Es sniedzu savu īpašo liecību, ka lielākais prieks, ko mēs saņemam šajā dzīvē, ir rodams, sekojot Glābējam. Kaut mēs turētu Viņa baušļus, turot svētu Viņa svēto dienu, — tā ir mana lūgšana Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

Atsauces

1. 1. Timotejam 4:11–12.
2. 1. Mozus 2:3.
3. 2. Mozus 20:8–11.
4. Mozus gr. 5:5, 7.
5. Skat., piemēram, Marka 10:32–34, Jāņa 2:19, 10:17, 12:32.
6. Mateja 26:26–28.
7. 3. Nefijs 18:6–7.
8. Skat. Džozefs Smits — Vēsture 1:68–69, 72; skat. arī Mācība un Derības 27:12–13.
9. Mācība un Derības 59:9–10, 13.
10. Jāņa 17:16.
11. Mācība un Derības 59:12.
12. Bryant S. Hinckley, *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949), 150. lpp.
13. Marka 14:21, DžST.
14. Mācība un Derības 6:12.
15. Marka 2:27.
16. Mācība un Derības 115:5.
17. 3. Nefijs 11:11.
18. Psalmi 23:5.